

— Det, man altsaa nu har tænkt paa, er at vende tilbage til Tiden før 28de Juli 1841, dog ikke for samtlige privilegerede Forbringere's Vedkommende, men kun for nogle enkelte af disse, nemlig for Ejenheden, og ikke for alt Ejende, men kun for Ejenheden paa Landejendomme, derimod ikke for Ejende paa andre Steder end Landejendomme. Det er altsaa et Spørgsmaal, hvad der er Landejendomme. Det behøver ikke at være Ejenomme paa Landet, det kan ogsaa være paa Købstadmarker, og omvendt vil Reglen ikke komme til Anvendelse paa Fabrikker, selv om de ligge ude paa Landet. Det er, som det meget ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Mellemann) fremdrog, en rent stykkevis Lovgivning, som man her vil træffe, og den stærer dybt ind i den Ordning, som nu har bestaaet i et meget langt Tidrum, naar der har været Tale om at dele de forskellige Kreditorer imellem. Det Lovforslag, der foreligger, er jo ganske vist, naar man har fulgt Gangen nede i det andet Ting, kommet til at foreligge i en noget heldigere Stikelse, men jeg for mit Vedkommende finder det ikke fyldestgørende. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Jeg har paa forskellige Punkter gjort opmærksom derpaa, og der vil, som sagt, altid blive det tilbage, at man har ment af et rent Hensigtsmæssighedshensyn at ville give en Lov, der griber stærkt ind i de i en lang Række bestaaende Bestemmelser for, hvorledes man skal dele de forskellige Kreditorer imellem, haade i Tilfælde af Konkurs og uden for Konkurs.

Over for dette Lovforslag er min Stilling derfor den, at jeg tilfulde ser dets meget store Mangler — jeg har ogsaa tidligere gjort opmærksom paa dem, og jeg tror, at det var først derved, at man vil Ose for dem i det andet Ting — men jeg har udtalt der, at jeg var i øvrigt villig til at følge med. Jeg anbefaler ikke dette Lovforslag, men er paa den anden Side villig til, hvis man vil arbejde videre og navnlig, hvis man vil ind paa dette store Spørgsmaal, som det højtærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Mellemann) omtalte, ogsaa at beskæftige mig dermed. Men jeg tror rigtignok, at det er umuligt at komme ind paa dette store Spørgsmaal i Anledning af dette Lovforslag, og jeg nærer min meget store Tvivl om, at man i hvert Tilfælde i denne Samling, vil naa til Ende med at bringe noget ud deraf. Jeg vil ikke dermed sige, at jeg vil anbefale at standse Lovforslaget, men jeg vil ganske hense til det høje Ting, hvorledes det vil stille sig til det.

B. G. C. Jensen: Jeg ønsker blot i Anledning af den højtærede Justitsministers Bemærkning over for en Øttring af mig om, at dette Lovforslag ikke gaar ud paa en Forandring i Ejendeloven, at gøre opmærksom paa, at Ejendeloven indeholder jo tillige Bestemmelser om den Fortrinsret, der tilkommer Ejenheden for dets Søn. Denne Fortrinsret er ved senere Love noget ændret, og nu gaar dette Lovforslag ud paa yderligere at ændre denne Fortrinsret for Ejenheden. For saa vidt mener jeg altsaa, at jeg er fuldt berettiget til at sige, at Lovforslaget indeholder en Forandring af Ejendeloven.

Chr. Nielsen: Jeg sympatiserer fuldt ud med den Tanke, der er nedlagt i dette Forslag, men skal villig indrømme, at Forslaget i den Form, hvori det er kommet her op i Tinget, vistnok næppe er heldigt afværet. Men jeg maa ogsaa give min Tilslutning til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 2det Medlem for 2den Kredts (M. Hansen) om Forholdene ude paa Landet, de ere fuldstændig rigtige. Jeg finder derfor Anledning til, da nu det ærede 6te Medlem for 2den Kredts (B. G. C. Jensen) har foreslaet, at Forslaget skal nægtes Overgang til 2den Behandling, at hense til den højtærede Justitsminister, om han ikke grundet paa de Forhold, der ere til Stede i Landbruget, og de Udtalelser, der ere fremkomne i Dag, vil tage under Overvejelse, om han i næste Samling kunde forelægge et Forslag, der kunde raade Bod paa de ulykkelige Forhold for Ejenheden ude omkring paa Landet.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal i Anledning heraf bemærke, at naar det ærede Medlem skildrer Ejendeforholdene ude paa Landet som ulykkelige, tror jeg dog egentlig ikke, det forholder sig saaledes. — Med Hensyn til det ærede Medlems Hensikling vil jeg sige, at naar Spørgsmaalet er saa stort som det er, hvad ogsaa det ærede første Medlem for 1ste Kredts (Mellemann) gjorde opmærksom paa, saa er det noget vel meget at forlange, at jeg af Hensyn til et saadant rent specielt Forhold, hvor man mener, at Stoen trækker — og man har i det andet Ting erkendt, at det er et specielt Forhold, idet man ikke har taget andre mulige Tilfælde med — skulde tage et saa stort juridisk Spørgsmaal op. Jeg kan imidlertid ikke forlange, at det ærede Medlem tilfulde kan forstaa det og være tilfreds med det Svar, men Juristerne ville